

Heist-op-den-Berg - Herentalsesteenweg

Programma van Maatregelen

Auteur:

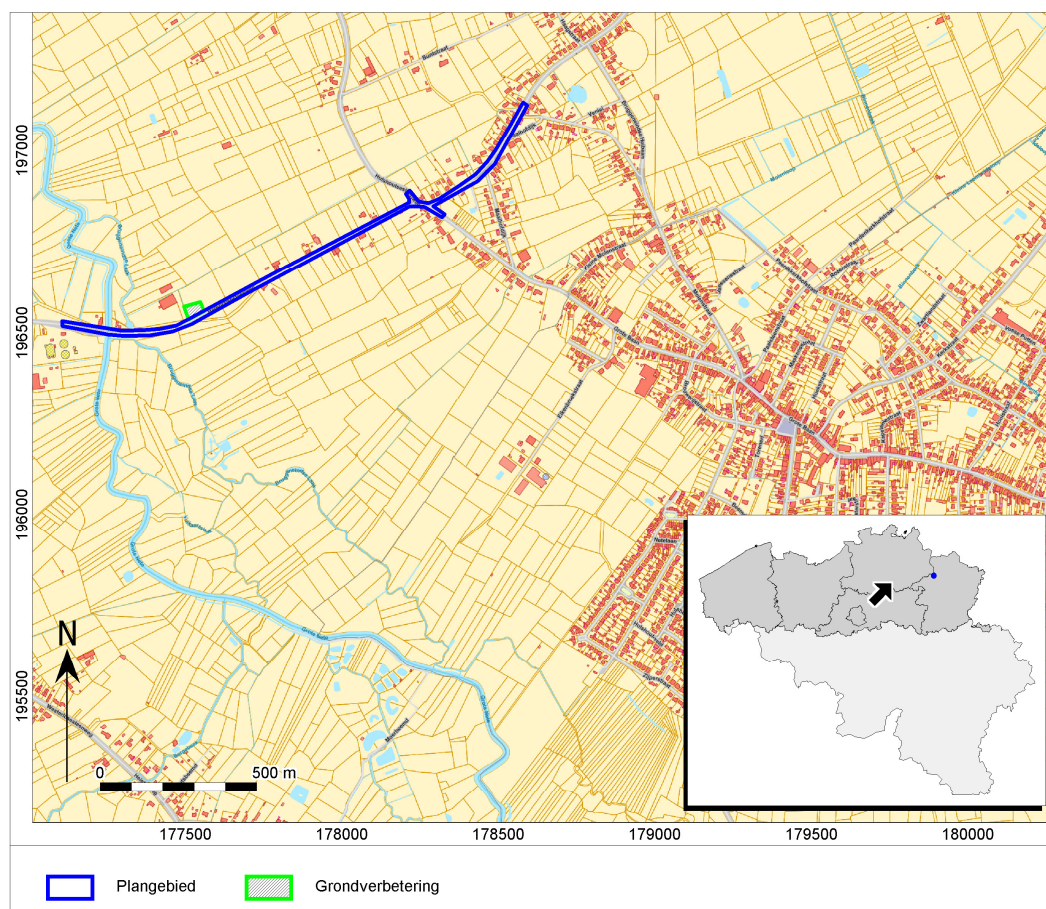
Dominick Van den Notelaer

Autorisatie:

J.A.G. van Rooij (OE/ERK/Archeoloog/2017/00169)

1 Inleiding

Het Vlaams Erfgoed Centrum heeft in 2017 een archeologienota opgesteld naar de archeologische waarde van de locatie Heist-op-den-Berg, Herentalsesteenweg (afb.1). Dit naar aanleiding van de geplande inbuizing van baangrachten aan de Herentalsesteenweg en Wiekevorststeenweg.

Afb. 1. Locatiekaart van het plangebied.

2 Gemotiveerd advies

2.1 Volledigheid van het onderzoek

Voor het plangebied is een bureauonderzoek uitgevoerd. Op basis van het bureauonderzoek is mogelijk een archeologische verwachting te maken. Dit werd gedaan door ondermeer het gebruik van bodemkundige gegevens, kaartmateriaal en omringend archeologisch onderzoek.

Het tracé strekt zich uit net ten westen van de Grote Nete tot in het gehucht Bruggeneinde. In eerste instantie is gepland om in het plangebied de bestaande open gracht te vervangen door een ingebuisde begrachting. Onder de weg zal een DWA-collector aangelegd worden die 250 bij 400 mm meet. Naast de Herentalsesteenweg, ten oosten van de Grote Nete, wordt tevens een pompkelder gepland om het afvalwater via een persleiding onder de Grote Nete te laten aansluiten op de waterzuiveringsinstallatie van Heist-op-den-Berg. Een deel van perceel 465A wordt gebruikt als zone voor grondverbetering waar onder andere materiaal gestockeerd kan worden. En als laatste worden er ter hoogte van de Herentalse- en Wiekevorststeenweg twee nieuwe fietspaden voorzien. Voor de werken zijn momenteel drie verschillende scenario's voor handen die elk een aanzienlijke bodemverstoring teweeg zullen brengen. De werkzaamheden zullen resulteren in aantasting van eventuele aanwezige archeologische resten.

Aan de hand van de aardwetenschappelijke waarden kan gezegd worden dat het plangebied zich bevindt op de formatie van Diest. Op quartairgeologisch niveau bestaat het plangebied uit eolische afzettingen uit het pleistocene. De Grote Nete heeft in het westen van het plangebied een extra fluviatiel pakket afgezet.

Dit pakket bestaat uit klei, terwijl de rest van het plangebied uit zandbodems en zandleembodems bestaat. Quasi over het gehele plangebied, uitgezonderd waar de Grote Nete het kleiige pakket heeft afgezet ligt er een plaggenbodem. Deze plaggenbodems worden gecreëerd wanneer men eeuwenlang armere gronden gaat bemesten met plaggen en mest waardoor ze dus een goede indicatie geven dat het gebied in gebruik is geweest als landbouwgebied.

Het westen van het plangebied bevindt zich in de Vallei van de Grote Nete. Zulke valleien hebben doorgaans een lage verwachting voor bewoningssporen, maar vormden wel een interessante locatie voor jagers-verzamelaars. Meer naar het oosten stijgt het niveau van het plangebied. Een hogere positie in de buurt van een riviervallei heeft wel een hogere trefkans voor bewoningssporen vanaf het Neolithicum. Deze tendens is overigens nog steeds zichtbaar: in de vallei (overstromingsgebied) is er amper bebouwing en wordt het gebied gedomineerd door akkerland, terwijl het hoger gelegen gebied meer bebouwd is.

Via de CAI zijn er weinig relevante meldingen bekend. Eén melding betreft enkele lithische vondsten die opgebaggerd zijn uit de Grote Nete. Deze kunnen meegenomen zijn door de stroming en betreffen dus mogelijk geen in situ contexten. Aan de andere kant kan de invloed van de rivier ook beperkt geweest zijn en geeft het toch een indicatie van de aanwezigheid van jager-verzamelaars. Verder ten noorden van het plangebied via prospectie enkele scherven uit de nieuwe tijd gevonden. Ook deze zijn mogelijk meegebracht via bemesting en hoeven dus niet te wijzen op een archeologische context.

2.2 De aanwezigheid van een archeologische site

Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in de omgeving van het tracé een archeologische site ligt. Er zijn slechts twee vondstenconcentraties teruggevonden in de buurt van het plangebied, maar het is niet zeker dat deze in situ vondsten betreffen. Een eerste vondst betreft enkele lithische artefacten, opgebaggerd uit de Grote Nete, die mogelijk dateren in het Mesolithicum. Deze kunnen zijn meegesleurd door de stroming en hoeven dus niet te wijzen op een archeologische site. Aan de andere kant kan de invloed van de rivier ook beperkt geweest zijn en geeft het toch een indicatie van de aanwezigheid van jager-verzamelaars. Een tweede vondst werd ongeveer 435m ten noorden van het plangebied gedaan. Het betreft enkele scherven aardewerk uit de nieuwe tijd die tijdens een veldkartering zijn aangetroffen. Omdat het gebied in gebruik was als akkerland en er met plaggen bemest is, betreft het hier waarschijnlijk aardewerk dat via bemesting werd meegevoerd en geen indicatie van een archeologische site. De afwezigheid van concrete aanwijzingen van een archeologische site hoeft echter niet te betekenen dat het plangebied geen site herbergt. De zandige gronden naar het gehucht Bruggeneinde toe kunnen aantrekkelijk geweest zijn voor bewoning. In dalen zoals de Vallei van de Nete is de verwachting voor bewoningssporen dan weer kleiner, maar deze hebben wel een potentieel voor sporen van prehistorische jagers-verzamelaars.

De vroegst geraadpleegde historische kaarten zijn de Ferrariskaarten uit 1771-1778. Hierop valt af te lezen dat het plangebied gekenmerkt wordt door een agrarisch karakter en dat er slechts sporadische bebouwing was, die toeneemt naarmate men dichterbij het gehucht Bruggeneinde komt. Vandaag de dag toont het plangebied dezelfde kenmerken. De verwachting aan sporen uit de nieuwe tijd is bijgevolg klein. De voornaamste veranderingen die het gebied heeft ondergaan zijn de indijking van de Grote Nete, waardoor een zijarm van de rivier kwam droog te staan en het rechte trekken van een boog in de Herentalsesteenweg.

2.3 De waardering van de archeologische site

Er zijn geen directe indicaties dat een archeologische site aan- of afwezig is binnen het plangebied.

2.4 De impactbepaling

Afhankelijk van de gekozen methode zullen de werken de ondergrond tot op 40, 64 of 132cm-mv verstoren. De natuurlijke ondergrond wordt verwacht op 60cm –mv. Echter een boring te noorden van het plangebied toonde aan dat het glauconiethoudend zand zich op 30 cm-mv bevindt. Vermoedelijk is dan ook de top van de natuurlijke ondergrond reeds (deels) weggegraven. Wat betreft het tracé van de baangracht is er een verstoring van 120cm-mv als gevolg van het graven van deze gracht in het verleden. De kans op het aantreffen van archeologie binnen dit tracé lijkt dan ook zeer klein.

Naast de eigenlijke werken zal er ook nog een terrein voor grondverbetering worden aangelegd. Dit terrein kan worden gebruikt voor grondopslag, stockeren van materiaal, etc. Voor de aanleg van dit terrein zal de grond tot maximaal 40cm-mv worden afgegraven. Hiervoor zal een deel van perceel 465A in gebruik

genomen worden. Deze bevindt zich net ten oosten van de Grote Nete, in het gebied waar bovenop de pleistocene sequentie een fluviatiel pakket is afgezet door deze rivier. Op de bodemkaart wordt daarbij geen aanwezigheid van een plaggendeak vermeld. De diepte van de natuurlijke ondergrond of de dikte van de bouwvoor is hier dan ook onbekend. Deze zone bevindt zich circa 200 m ten oosten van CAI 100.802 waar verschillende vondsten uit de Steentijd zijn opgebaggerd. Gezien de ligging van de zone voor grondverbetering vlakbij de Grote Nete is hier toch enige kans om restanten van aanwezigheid van jagers-verzamelaars aan te treffen.

2.5 De bepaling van maatregelen

Het vooronderzoek bestaande uit een bureauonderzoek concludeert dat het plangebied onvoldoende is onderzocht om een uitspraak te doen betreffende de archeologische waarde van het plangebied. De huidige werkzaamheden laten behoud *in situ* niet toe. Het tracé onder de huidige Herentalse- en Wiekevorstsesteenweg is reeds verstoord tot een diepte van 120cm-mv door de plaatsing van ondergrondse nutsvoorzieningen. Op grond van de verstoringen die in het verleden teweeg zijn gebracht wordt voor dit deel van het plangebied geen vervolgonderzoek aanbevolen.

Het terrein voor grondverbetering met een oppervlakte van circa 2006 m² bevat mogelijk wel nog een intact bodemprofiel. Op basis van het bureauonderzoek kunnen hier restanten uit de Steentijd verwacht worden. Omwille van deze reden dient er een landschappelijk bodemonderzoek plaats te vinden op perceel 465A. Deze wordt in de eerste plaats uitgevoerd om de bodemgesteldheid te evalueren. Indien de bodem intact is gebleken kan overgegaan worden naar een veldkarterend booronderzoek om het terrein te waarderen als steentijdvindplaats. Indien tijdens het landschappelijk bodemonderzoek blijkt dat de bodem volledig verstoord is in het verleden, wordt niet overgegaan tot het verkennend booronderzoek. Het verzamelen van wetenschappelijke informatie heeft op dat moment geen nut meer.

Wat betreft bewoningssporen voor dit terrein kan er een zeer lage verwachting opgesteld worden. Dit kan beargumenteerd worden aan de hand van het overstromingsgebied van de Grote Nete, waarin perceel 465A zich bevindt. Aan de hand van het bureauonderzoek is dit terrein nooit in gebruik geweest voor bewoning of bewerking. Het is pas meer naar het oosten of westen, wanneer de topografie een zekere hoogte vertoont, dat bewoning terug zichtbaar is.

Het Vlaams Erfgoed Centrum adviseert derhalve om verder onderzoek uit te voeren in de vorm van een landschappelijk bodemonderzoek met mogelijke doorstart naar een verkennend booronderzoek. Hiervoor zal een programma van maatregelen worden gemaakt.

3 Programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem

3.1 Administratieve gegevens

Initiatiefnemer:	Zie privacy-fiche
Uitgevoerde fasen binnen archeologienota:	Bureauonderzoek
Aanleiding:	Rioleringswerken
Locatie:	Herentalse- en Wiekevorstsesteenweg
Plaats:	Heist-op-den-Berg
Gemeente:	Heist-op-den-Berg
Provincie:	Antwerpen
Kadastrale gegevens:	Terrein voor grondverbetering op Heist-op-den-Berg, Afd. 1, sectie C, perceel 465A..
Diepte bodemverstoring	40 cm –mv
Coördinaten (<i>bounding box</i> ; <i>Lambertcoördinaten</i> (<i>EPSG:31370</i>))	177.494,938/ 196.623,431; 177.546,631/ 196.638,127; 177.558,233/ 196.609,380; 177.508,345/ 196.583,082
Erkend archeoloog	P. Hazen (OE/ERK/Archeoloog/2015/00072; 83.62.17-147.65)
Maatschappelijke zetel erkend archeoloog	Vlaams Erfgoed Centrum Ten Briele 14 bus 15

3.2 Aanleiding van het onderzoek

Het plangebied betreft het tracé vanaf de huidige Herentalsesteenweg nr. 16 tot de Wiekevorstsesteenweg nr. 25. Het bevindt zich grofweg tussen het waterzuiveringsstation van Heist-op-den-Berg en het gehucht Bruggeneinde. Naast het tracé is er nog een terrein voor grondverbetering gepland op perceel 465A. Het perceel is momenteel gebruik als alluviaal weiland. Het behoort met andere woorden tot het overstromingsgebied van de Grote Nete. Er bevindt zich geen bebouwing op het perceel.

Op basis van het historisch kaartmateriaal met betrekking tot de milieuhygiënische situatie in het plangebied kan worden geconcludeerd dat er vermoedelijk geen bodemverontreiniging aanwezig zal zijn binnen het plangebied.

Het bureauonderzoek toonde reeds aan dat het tracé van de huidige steenwegen de bodem verstoord heeft en dat mogelijk archeologie niet meer aanwezig zou zijn. Wat betreft perceel 465A is de archeologische waarde nog onbekend. Wel werd er circa 200 m ten westen van dit perceel vondstmateriaal uit de Steentijd opgebaggerd. Tesaamen met de ligging van dit terrein, namelijk dicht bij een waterloop, is de kans op het aantreffen van een vindplaats uit de steentijd betrekkelijk groot.

Het terrein voor grondverbetering bedraagt 2006 m² en zal gebruikt worden voor de opslag van grond, stockage van materiaal en dergelijke. Verwacht worden een verstoring van 40 cm-mv, die mogelijk aanwezige archeologie zouden kunnen aantasten.

3.3 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Ten aanzien van de werkzaamheden binnen het plangebied heeft een bureauonderzoek plaatsgevonden naar het gebied. Op basis van dit onderzoek werd aangetoond dat het tracé van de huidige Herentalse- en Wiekevorstsesteenweg reeds in het verleden verstoord zou zijn. Mogelijke archeologische sporen zouden dan ook vergraven zijn. Wat betreft het terrein voor grondverbetering kan wel een intact bodemprofiel verwacht worden.

Dit vooronderzoek toonde aan dat het gebied zich bevindt in het overstromingsgebied van de Grote Nete met een fluviatiel pakket bovenop de pleistocene sequentie. Circa 200 m ten westen werden uit de Grote Nete vondstmateriaal uit de Steentijd opgebaggerd. Tesaamen met de ligging van dit perceel kan toch een betrekkelijk hoge verwachting opgesteld worden voor een steentijdvindplaats. Gezien het terrein ligt binnen het overstromingsgebied van de Grote Nete wordt een zeer kleine verwachting opgesteld voor bewoningssporen uit latere periodes. Ook nu nog begint de bewoning pas op de hoger gelegen gronden.

Als besluit werd een landschappelijk bodemonderzoek geadviseerd om de intactheid van de bodem te evalueren. Indien intact bevonden kan een doorstart gemaakt worden naar een verkennend booronderzoek om het terrein als mogelijke steentijdvindplaats te waarderen.

3.4 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Met het landschappelijke bodemonderzoek zal de bodemopbouw en de mate van intactheid daarvan bepaald worden. Dit levert gegevens op omtrent de archeologische potentie van het plangebied. Indien er een verwachting is voor resten uit de Steentijd, zal er een verkennend/waarderend booronderzoek geadviseerd worden.

Ten behoeve van het landschappelijke onderzoek zijn de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

- Wat is de geo(morfo)logische en bodemkundige opbouw van de ondergrond in het plangebied?
- In hoeverre is deze opbouw nog intact?
- Bevinden zich archeologisch relevante afzettingen in het plangebied?
- Zo ja, op welke diepte ten opzichte van het maaiveld en het NAP?
- Alhoewel niet het doel van een verkennend booronderzoek, zijn er desondanks toch archeologische indicatoren aangetroffen?

Zo ja:

- Op welke diepte ten opzichte van het maaiveld en het NAP zijn deze archeologische indicatoren aangetroffen?
- Wat is de horizontaal ruimtelijke spreiding van deze archeologische indicatoren?
- Wat is de aard en ouderdom van deze indicatoren?
- In welk opzicht kan op basis van het veldonderzoek de archeologische verwachting worden bijgesteld?
- In hoeverre worden de (mogelijk aanwezige) archeologische waarden bedreigd door toekomstige planontwikkeling?

Indien er uit het landschappelijke bodemonderzoek blijkt dat er een verwachting is voor een stijntijdvindplaats, dient een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek uitgevoerd te worden, eventueel gevolgd door een proefputtenonderzoek. Dit zijn dan de mogelijke onderzoeksvragen:

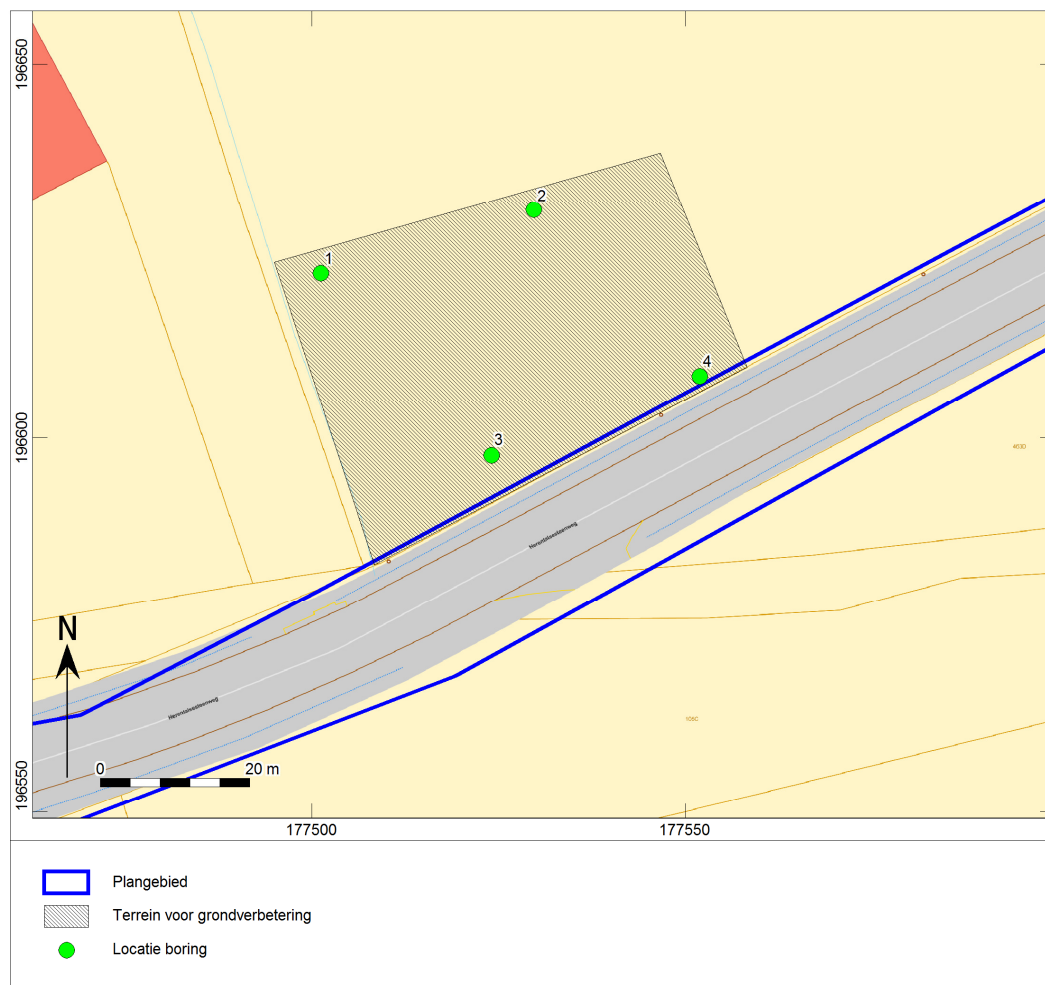
- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding? Komt dit overeen met de vaststellingen uit het landschappelijk booronderzoek?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Is er een prehistorische vindplaats aanwezig?
- Indien er een prehistorische vindplaats aanwezig is wat is de aard (basiskamp,...), de bewaringstoestand (primaire context, secundair, ...) van deze vindplaats?
- Wat is de vermoedelijke verticale en horizontale verspreiding van de site (afbakening)?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de artefacten?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie, ...)?
- Kunnen prehistorische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke prehistorische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde prehistorische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle prehistorische vindplaatsen?
- Voor waardevolle prehistorische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud *in situ*)?
- Voor waardevolle prehistorische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet *in situ* bewaard kunnen blijven:
 - Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
 - Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid

3.5 Onderzoekstechnieken en methoden en strategieën

Het landschappelijk bodemonderzoek wordt noodzakelijk geacht om een beter beeld te krijgen van de archeologische potentie van het gebied en de bodemkundige opbouw. Omdat de kans op het aantreffen van een steentijdvindplaats reëel is, is het aangewezen om in eerste instantie een landschappelijk bodemonderzoek uit te voeren. Op deze manier kan de intactheid van de bodem in kaart gebracht worden.

Om een zo representatief mogelijk beeld te bekomen van de bodemkundige en quartairgeologische opbouw van het plangebied, worden boringen gezet met een edelmanboor met een diameter van 7 cm. Rekening houdende met de natuurlijke en technische omstandigheden werden de boringen zo gelijkmatig mogelijk over het plangebied geplaatst.

Aantal boringen:	4
Boorgrid:	In raai(en) met onderlinge boorafstand van 30 m, afstand tussen de raaien is 30 m
Boormethode:	Edelman met diameter 7cm
Bemonstering:	Versnijden en/of verbrokkelen

Afb. 1. Het boorgrid ten behoeve van het landschappelijk bodemonderzoek.

De bodemtextuur en archeologische indicatoren worden beschreven volgens het FAQ Unesco systeem (A, E, B, C; met waar nodig onderverdelingen). De X- en Y-coördinaten worden ingemeten met een GPS of een *Robotic Total Station (RTS)* met een nauwkeurigheid van 1 cm (planimetrie in Lambertcoördinaten (EPSG:31370)). De Z-coördinaten worden tevens tot op 1 cm nauwkeurig bepaald, op basis van de Tweede Algemene Waterpassing.

Hoewel een landschappelijk bodemonderzoek niet als primair doel het opsporen van archeologische vindplaatsen en indicatoren heeft, zullen eventuele relevante archeologische vondsten wel worden verzameld en indien mogelijk globaal worden gedetermineerd. Ook voor het onderzoek relevante bodemlagen zullen worden bemonsterd.

Het onderzoek wordt uitgevoerd conform de bepalingen in de Code van Goede praktijk, specifiek zoals verwoord in hoofdstukken 7 en 12.

Het veldonderzoek zal naar schatting 1 werkdag in beslag nemen. Het aanvullen van de archeologienota zal tevens één veldwerkdag in beslag nemen.

Verkennde en waarderende archeologische boringen

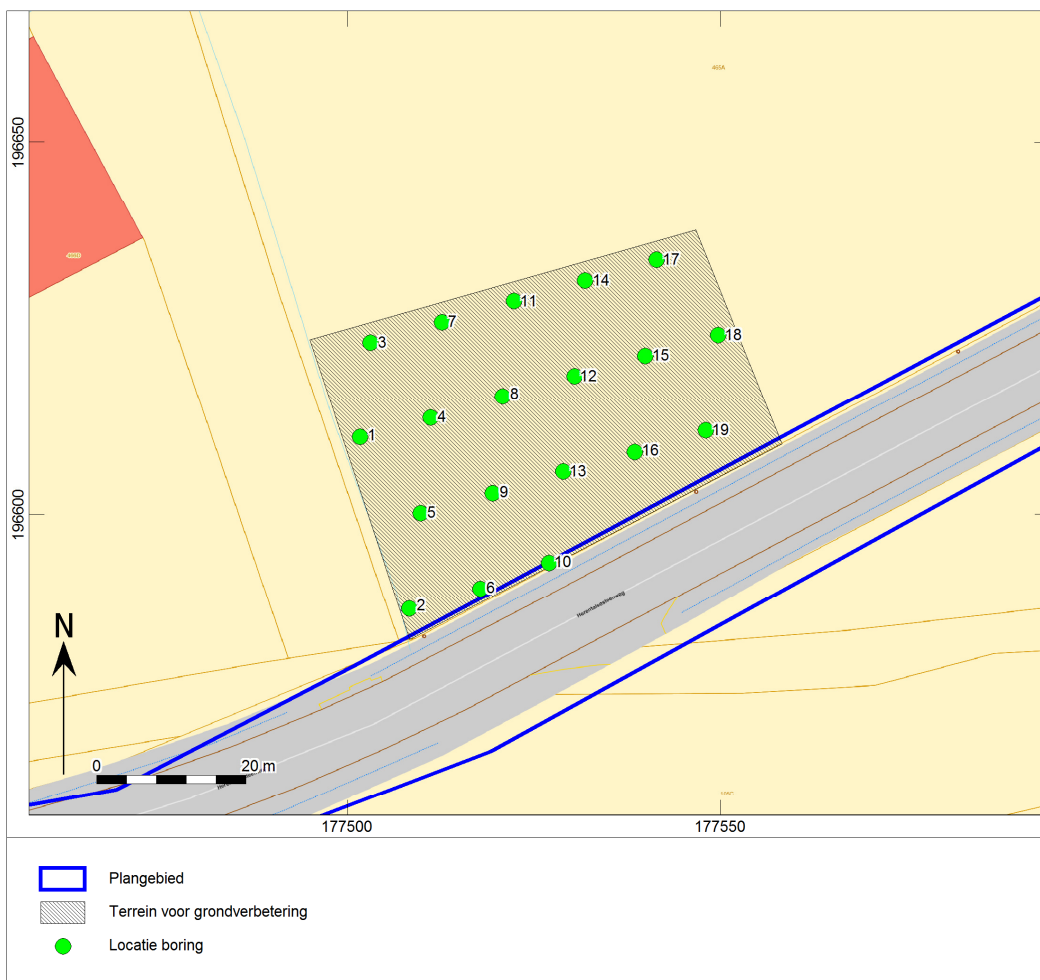
Indien het landschappelijk bodemonderzoek aantoonbaar dat binnen het gebied intacte afzettingen en een archeologische potentie bestaat, wordt, vanwege de aard van de te verwachte archeologische resten uit de Steentijd, geopteerd voor aanvullend onderzoek in de vorm een verkennend en/of waarderend booronderzoek. Tenzij het landschappelijk bodemonderzoek vondsten uit later periodes aan het licht

zouden brengen lijkt een verkennend en/of waarderend bodemonderzoek de gepaste methode om mogelijke vuursteenconcentraties aan te tonen.

Methodologie en onderzoekstechnieken verkennend archeologisch booronderzoek

Aangezien de resultaten uit het landschappelijke bodemonderzoek en de veldkartering niet bekend zijn, kunnen op dit moment geen uitspraken gedaan worden over de omvang van het verkennend archeologisch booronderzoek. Ondanks dat dit niet bekend is, kan wel een algemene onderzoeksmethodiek worden opgesteld.

- De boringen voor het verkennend archeologische booronderzoek worden gezet in een grid van 12x10 m geschrinkt.
- Boringen worden met de hand gezet door middel van een Edelmanboor met een diameter van 15 cm. De diepte van de boringen hangt samen met de hoogte van de archeologisch relevante laag.
- Boringen worden per horizont gezeefd over een zeefwijdte van 1 mm. Tijdens het zeven is gelet op archeologische indicatoren zoals aardewerkfragmenten en houtskool, maar voornamelijk op de aanwezigheid van lithische fragmenten. De grotere afslagen en/of werktuigen zouden via deze methode herkend moeten worden.

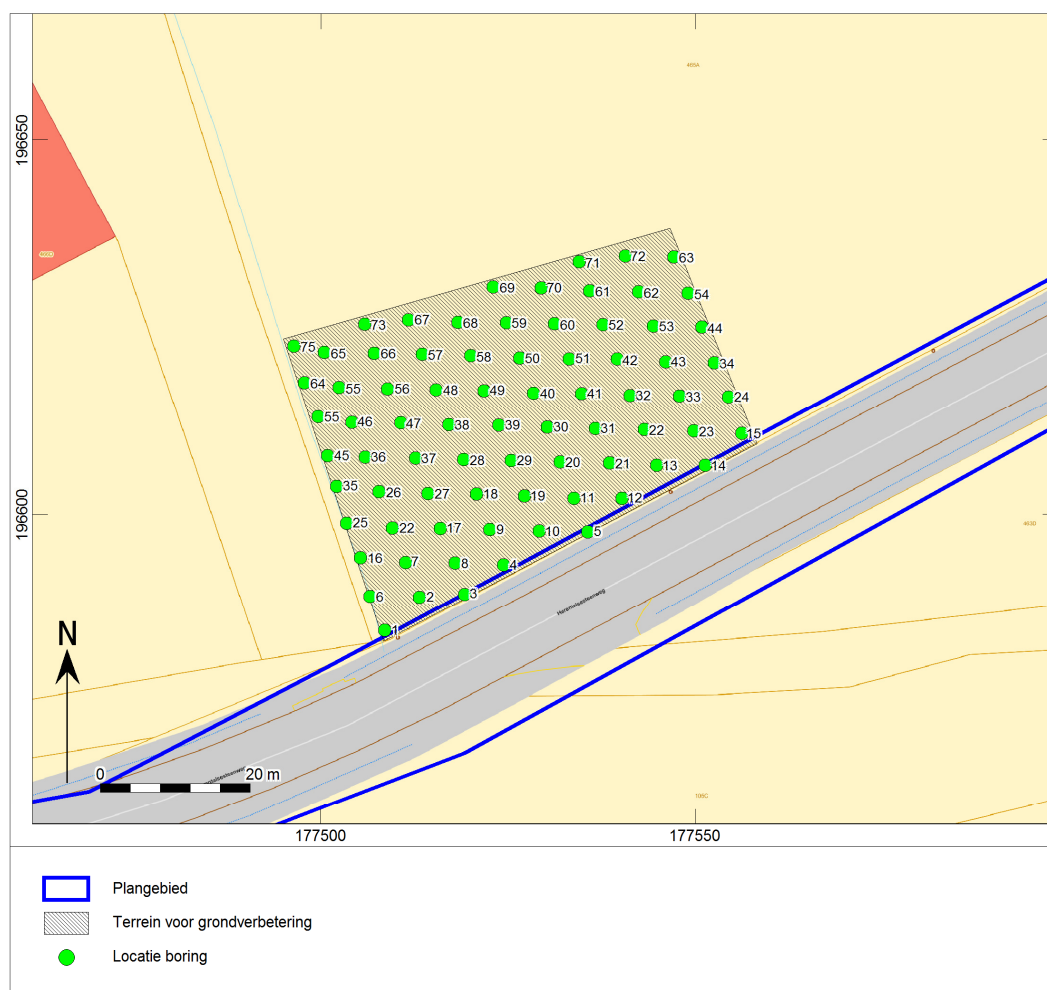
Afb. 2. Het boorgrid ten behoeve van het verkennend archeologisch booronderzoek.

Methodologie en onderzoekstechnieken waarderend archeologische booronderzoek

Bij boringen die een positief resultaat opleveren in de vorm van aanwezigheid van een lithisch artefact, worden in de directe omgeving van deze boringen verdichtende boringen gezet.

- De boringen voor het verkennend archeologische booronderzoek worden gezet in een grid van 6x5 m geschrinkt.
- Boringen worden met de hand gezet door middel van een Edelmanboor met een diameter van 15 cm.
- De diepte van de boringen hangt samen met de hoogte van de archeologisch relevante laag.

Boringen worden per horizont gezeefd over een zeefwijdte van 1 mm. Tijdens het zeven is gelet op archeologische indicatoren zoals aardewerkfragmenten en houtskool, maar voornamelijk op de aanwezigheid van lithische fragmenten. De grotere afslagen en/of werktuigen zouden via deze methode herkend moeten worden.

Afb. 3. Het boorgrid ten behoeve van het waarden archeologisch booronderzoek.

Proefputten

Een proefputtenonderzoek vormt de laatste stap in de evaluatie van de steentijdvindplaatsen. Hierna wordt een besluit genomen over het al dan niet opgraven van de vindplaatsen. Ook dit onderzoek is afhankelijk van voorgaande onderzoeken. Het aantal en de inplanting van de proefputten is afhankelijk van de spreiding van de positieve boringen.

De proefputten zijn 1 bij 1 meter. Alle proefputten worden genummerd en hun zuidwestelijk punt wordt ingemeten, inclusief hoogtemeting. De grond wordt uitgezeefd volgens bodemhorizont tot in de C horizont op een zeef met maaswijdte van maximaal 3mm. Alle vondsten (menselijke artefacten) worden ingezameld met vermelding van boornummer en horizont. Het meest representatieve profiel per proefput wordt gefotografeerd en beschreven (FAO/Unesco: A, E, B, C; met waar nodig/mogelijk onderverdelingen). De foto's worden voorzien van een proefputnummer, de benaming van het profiel (noord, zuid, west, oost) een noordpijl en een schaal aanduiding. De inplanting van de proefputten met bijhorende nummers wordt aangeduid op een algemeen overzichtsplan met een leesbare schaal. Het opmetingsplan is gegeorefereerd en digitaal (inplantingen proefputten op topokaart in PDF formaat) beschikbaar.

Indien uit het onderzoek blijkt dat er vondstlocaties uit de prehistorie aanwezig zijn worden deze zones verder opgegraven. Hiervoor worden nieuwe bijzondere voorwaarden opgemaakt.

3.6 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen voorzien ten aanzien van de Code van Goede Praktijk. Indien tijdens het veldwerk blijkt dat een afwijking noodzakelijk dan wordt dit gemotiveerd beschreven in de nota.